

අපි ධරණේ හා ධාවණේ රුකබලාගන්නා, පඤ්ඤා කරන දයෙක ඊට අනිවාර්යවේ
උරුම වූ කැඩී බිඳී වැනසී යාමට සවභාවය නිසා එය කැඩුණත් වැනසුණත් නිවන් නිවන්
ගන්නකි. ගන්නකි නිසා නිවන් නිවන් මහා දාහයකි, දැව්ලිලිකි. නමුත් අප ධරණේ බලා
ගන්න දරුවන් නිසා මවෙහි ගන්නකි, දාහයකි නිවන වනවා කියනවා නම් කසෙව්විච්චාස
කරන්නද? දරුවා එක දයෙක පමණකි මසෙ අනන්ත සංසාර කැඩෙන වැනසෙන දව්ලි
පසස ගිහින මනනරම දාහයකි විඳින්න නිද? යාචා සවභාවය දැනගෙන දැන් දැන්ම
මිඳෙනේ උත්සහ කරමු, කමටහනකි ලසෙද වඩමු. ඊට පරෙම සැවුණ දහම ලහො ගමු.

{audio}media/mp3/dahamasin/D_Daruwan_Nisa_Ena_Sasara_Gini_14122010.mp3{/audio}

ආරම්භය

සජ්ජානානුසාරී

කැඩෙන ද කැඩෙන, බිඳෙන හැම ද බිඳෙන
නැහෙන ද නැහෙන, අතැර මිඳුනම නිවන් දකින

කැඩෙන දාක කය කැඩුණාව, බිඳෙන දාක කය බිඳුණාව
නැහෙන දාක කය නැහුණාව, අමා නිවන් සුව මට වූය